



„Хитлер никада није учинио ниједну добру ствар? Неће бити – за Хитлерове владавине грађени су путеви, отворане школе, конструисани јефтини и квалитетни, 'аутомобили за народ'...”

Растислав Динић

Вађење речи из контекста је чудо. Неко би на основу горњег цитата помислио како његов аутор подржава Хитлера. Што, наравно, није истина. Због тога су ови наводи пример исправног цитирања, које касније може да буде постављен у злонамеран, или неки други контекст, у зависности од намере. Они мање вешти аутори лоше цитирају, да би такав погрешан цитат ставили у злонамеран контекст. Они најлошији лоше цитирају, ваде погрешне закључке и траже укидање других аутора.

Кад људи хоће да привуку пажњу, они обично ураде нешто креативно. Мала деца то најчешће не умеју, па имају обичај да руше све око себе да би их неко погледао. Динић није баш такав. И он нешто прави. Кромпириће (како каже) док отворено пише Вукадиновићу. У том његовом писању показује да сматра да је јачи од тужбе. Јачи и од суда. У поднетој пријави НВО захтева од суда да наложи уредништву да скине један спорни текст са сајта. Динић, без суда и закона, захтева да се скину сви моји текстови.

Постоје разне врсте отворених писама. Нека су намењена одбрани својих права, а нека укидању туђих. Нека су једноставно, оговарање. Отворена писма објављују се тако што особа која пише прво пошаље писмо на адресе неколико медија (пре свега оног свог, уколико тамо то желе да објаве) а тек након тога се очекује да прималац пошилике објави такво писмо, што и није обавезно.

О отвореном бацању песка у очи

Пише: Зоран Грбић
уторак, 12 мај 2009 21:01

Отворено писмо није кад неко пошаље мејл власнику конкурентског сајта у којем захтева од он „укине“ једног од својих аутора. Постоји друго име за то. Такође, отворено писмо није кад неко ко ни на који начин није умешан у расправу својевољно улази у исту и захтева да се његов текст третира као „отворено писмо“. Таква врста писања једино може да се учи у некој „отвореној школи“. Шта би било да је Вукадиновићу отворено писао (само пример) Горан Давидовић? И тражио да се промени уређивачка политика сајта. Да ли би такво „отворено писмо“ било објављено? Или да је неки аутор са НСПМ-а послао писмо уредницима Пешчаника, у којима тражи да се неко од њихових избаци са сајта? Верујем да би се у редакцији Пешчаника (с правом) слатко насмејали док би брисали тај мејл.

Растиславе, обратићу се вама лично, како и доликује људима који осећају одговорност за оно што напишу. Некако мислим да би било непримерено да о Вама јавно пишем уредницима сајта за којег пишете.

Задовољство ми је да приметим да и даље редовно читате и коментаришете текстове аутора на НСПМ-у, јер то значи да вам је барем понеки од њих и занимљив. Морам да признам да не читам Ваше. Сматрам да је стил Вашег писања мешавина блогерске нарцисоидности, „пешчаничке“ вулгарности, и форумашке неупућености и неодговорности. Није то лако читати. Онда кад се баш зажелим блогерског стила писања, и увреда којих би се сваки пристојан форум постидео, одем на неки од тих форума и блогова, да бих тај стил читао у оригиналу. Ваши текстови су тек бледа копија тога, трагичан и очигледан производ неке лоше форумашке школе. Увреде у текстовима, којима обилују писани радови на Вашем матичном сајту, углавном ми не недостају, тако да ни тај сајт не читам. Чак и уколико би их читао, Ваше текстове тамо није могуће коментарисати, јер та опција на "демократском" Пешчанику није дозвољена.

Не само што није дозвољена опција коментарисања, него на том, и сличним сајтовима није могуће објавити текст који није „на линији“ коју је зацртало уредништво. Вашим новим текстом се показало да некеме чак ни то није довољно, па сте пожелели да такву врсту искључиве уређивачке политике пренесете и на сајт који се од свог настанка одликује текстовима који заступају различите ставове. И досад сте објављивали своје текстове и на овом сајту, у којима сте слободно износили своје мишљење, па нисам приметио да сте због тога нападани у текстовима осталих аутора, а још мање вређани. А тако би и требало да буде. Само, лицемерно је да долазите са једног крајње дискриминаторског, злонамерног сајта који је препун говора мржње и искључивости, а да се истовремено залажете за обзирност у опхођењу, и то на тај начин да би вас се постидео сваки накупац са пијаце.

О отвореном бацању песка у очи

Пише: Зоран Грбић
уторак, 12 мај 2009 21:01

Немам потешкоћа да разумем ваш порив. Свестан сам да се не разликује од већине ваших истомишљеника. На само што имате потешкоћа са прихватањем туђег става, него бисте такав став и да наметнете на свим сајтовима који прихвате ваше текстове. Овај сајт и даље остаје светионик слободне мисли у Србији. Један од доказа за то су ваши текстови који су објављени заједно са осталим. Мени то, наравно, не смета. Проблем настаје онда кад покушате да филозофију и став Пешчаника пренесете и овде, и кад пожелите да и овде направите сајт једномислећих текстова. Бојим се да нисте разумели основне принципе демократичности, ни начин рада овог сајта. Не можете да тражите укидање туђег мишљења и забрану писања, да бисте ви лакше писали и да би ваше текстове неко читао. Права пажња се не добија на тај начин.

Не бих пуно писао о ставовима изнетим у Вашем тексту. Не само зато што су изречени на један кафански начин, него зато што су засновани на једној идеологији која је посвађана са логиком. Само бих скренуо пажњу да сте ме поново погрешно цитирали, исто као у једном Вашем коментару на један од мојих ранијих текстова. Почећу да сумњам да је то злонамерно, иако сам убеђен да није, јер нема разлога за то. Нигде нисам написао "некултурни, наследно ксенофобични, краду, освајају, племенско друштво, крвна освета, ратни злочини". Не знам да ли сте свесни да ови цитати (као и наведене увреде) могу лако да буду предмет доказивања на суду? Да ли сте уопште свесни колико је озбиљна оптужба за расизам? Имате ли пара да платите то? Ако тврдите да су моје изјаве расистичке, то онда подразумева да сматрате да су Албанци друга раса. Да ли то значи да сте поборник еугенике, неке друге сродне, или можда ваше личне, нове теорије раса? Да ли вас то чини нацистом?

У Вашем тумачењу текста поновили сте грешку коју сте направили у коментару на један од мојих претходних текстова, када сте напали аутора уместо његових речи. Видите, у тексту којег сматрате спорним, ја сам изнео став о заједничким достигнућима људи, а не о њиховим заједничким особинама. Не би било лоше кад бисте и Ви усвојили тај приступ. Скроз је цивилизацијски и некако нормалан. Не би требало да нападате онога ко је нешто написао, због онога што он јесте или није као особа (или групу људи због особина), него би требало да аргументима нападате оно што је написао. Ви сте у вашем писму поново побркали дела са особинама. Па сте опет више говорили о мени него о ономе што стоји у тексту. Дозволите да Вас овде подсетим на нешто што сам Вам раније написао, као одговор на ваш сличан коментар: „Растиславе, немојте на лик, непристојно је а и не изгледа лепо. О делу, Динићу, о делу...”.

Наравно, ако умете.